

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 334/2024
16.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Трудић, адвокат из ..., против тужене Република Србија, Високи савет судства, Виши суд у Новом Саду, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради новчаног обештећења, одлучујући о захтеву Вишег суда у Новом Саду за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, у седници одржаној 16.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Виши суд у Зрењанину за одлучивање у овој правној ствари.

Образложење

Тужиља АА из ..., поднела је тужбу 02.07.2024. године Основном суду у Новом Саду, ради новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року, у којој је као тужена означена Република Србија, Високи савет судства, Виши суд у Новом Саду.

Пресудом на основу признања Основног суда у Новом Саду Прр 40/24 од 09.07.2024. године, тужена је обавезана да тужилци на име новчаног обештећења исплати 300 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Решењем Основног суда у Новом Саду Прр 40/24 од 28.08.2024. године, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка. Против наведеног решења тужиља је изјавила жалбу.

Виши суд у Новом Саду је, у прилогу акта Гжрр 95/24 од 19.12.2024. године, Врховном суду поднео захтев за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари. У захтеву је навео да је поднета тужба против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Виши суд у Новом Саду, ради новчаног обештећења за неимовинску штету изазвану повредом права на суђење у разумном року, па како је у конкретном случају Виши суд у Новом Саду тужени у предметном поступку налази да су се тиме стекли услови из члана 62. ЗПП.

Одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 7. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да је захтев основан.

Према одредби члана 62. ЗПП, највиши суд одређене врсте у Републици Србији може на захтев надлежног суда одредити да у поједином предмету поступа други стварно надлежан суд са његовог подручја, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други важни разлози.

Дакле, на основу ове одредбе може бити одређено поступање другог суда, али који је стварно надлежан за поступање у предмету, под условом да суд који је по закону месно надлежан, није у могућности да поступа у конкретном предмету (нужна делегација) или ако његово поступање није сврсисходно (сврсисходна делегација).

По налажењу Врховног суда у конкретном случају су испуњени услови из члана 62. ЗПП, односно постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, с обзиром да разлози изнети у захтеву указују да постоје важни разлози за поступање пред другим стварно надлежним судом, због чега је и одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић